

ZIMNÍ STADION HRONOV

DAVID CHMELAŘ

Motto

„Na světě neexistuje síla, která by zviklala jistotu, že kdekoliv strávený čas nám spolu s oním místem patří. Míra jistoty je přímo úměrná množství času v prostředí stráveném.“

Kontext

Východočeské město Hronov má 6500 obyvatel. Zimní stadion se nalézá na hranici centra, v urbanisticky uceleném území s prvorepublikovou zástavbou, která patří ve městě k hodnotnějším. Vlastní pozemek je ze západní strany vymezen Palackého ulicí s působivou alejí vzrostlých lip, z východu se zvedá příkrý svah ukončený funkcionalistickou budovou Sokola. Objekt stadionu spolu se sokolovnou jsou opatřeny již z daleka viditelným označením své funkce.

Zmíněná lipová alej spoluvytváří tvář stavby. Tuto živou a proměnlivou hlavní fasádu jsme pouze doplnili o další prozaické vrstvy, jež v součtu, divadelním způsobem, vytvářejí přechod mezi venkovním a vnitřním světem, ve kterém se teprve odehrává skutečný příběh celého domu.

Důležitým momentem našeho návrhu bylo přemístění hlavního vstupu do stadionu na osu Havlíčkovy ulice, která je kolmá na Palackého třídu. Tento vstup je koncipován jako barevně výrazné ukončení Havlíčkovy ulice - perspektivní zkratka, jakýsi „trychtýř“, který vtahuje návštěvníky do útrob domu.

Řešení

Stadion se skládá ze tří částí. Vstup ústí do hlavního prostoru – haly s ledovou plochou. Tribuny jsou v ní situovány podél delší stěny u svahu, vnímáme je tak jako jeho umělé ukončení. Hala je dále zleva vymezena trafostanicí a technologickým zázemím. Toto zázemí jsme museli bohužel zachovat, ačkoliv s tím ve studii nebylo počítáno. Na pravou stranu haly jsme situovali blok šaten, který bude dostavěn ve III. fázi výstavby.

Materiály

Na opláštění stadionu je použit stříbrný trapézový plech, který bude použit i v navazující etapě. Stříbrná barva obvodového i bílá střešního pláště, sytě modrá vstupních vrat a tmavě šedá barva ocelové konstrukce vytvářejí dohromady pocit chladu, jenž dává jasně najevo, pro jaký sport je stadion určen. S tím je v kontrastu červená oblá stěna, která vyjadřuje energii sálající ze hry. Tato kompozice vychází z barevnosti samotné ledové plochy.

Na rozdíl od vnějšku je vnitřek budovy koncipován na kontrastu zářivě bílé ledové plochy a tmavého až černého pozadí. Lehkost vnějšího pláště s vnitřní hloubkou vytváří při večerním provozu představu pootevřené truhlice s jasně zářícím pokladem, do kterého můžeme nahlédnout.

Zimní stadion Hronov

ALEXANDR SKALICKÝ

Když mne redakce časopisu Stavba požádala o recenzování realizace zimního stadionu v Hronově architektů Davida Chmelaře a Milana Víta, nejspíše si neuvědomila, do jaké situace se dostávám. Stal jsem se recenzentem konkurenčního projektu ze soutěže vypsání Městem Hronov v roce 2001. Mohlo by tedy být obtížné udržet si potřebný nadhled. Na druhou stranu snad mohu vysvětlit kontext vzniku předmětného projektu a jeho souvislosti lépe než recenzent, který náhodně přijede, aby si prohlédl stavbu. Protože naše skupina zpracovala pouze soutěžní návrh a na dalších projektových fázích se již nepodílela, rozhodl jsem se recenzi napsat.

Na řešení koncepce zimního stadionu vypsalo Město Hronov vyzvanou soutěž, které se zúčastnili kromě týmu Chmelař-Vít také architekti Archteamu a dále náchodské kanceláře Tsunami a INS. Ve výsledku

Zimní stadion v Hronově

Investor: Město Hronov

Autoři: David Chmelař, Milan Vít

Stavební část: Atelier Ego – Lukáš Polej, Tomáš Notek, Petr Škop

Statika: Jiří Rubín, Jan Fiala

Vodovod, kanalizace: Tomáš Buriánek

Plyn, vytápění: Ondřej Ludvík

Elektroinstalace: Petr Kareš

Vizualizace: Jan Pajurek

Stupně realizace: 2001 vyzvané studie – David Chmelař,

Milan Vít + Atelier Ego, Atelier Tsunami, Archteam, INS Atelier

I. 2002 rekonstrukce ledové plochy, technologie – Atelier Tsunami

II. 2003-2004 zastřešení zimního stadionu – David Chmelař,

Milan Vít + Atelier Ego

III. dobudování objektu šaten – před realizací, David Chmelař,

Milan Vít + Atelier Ego

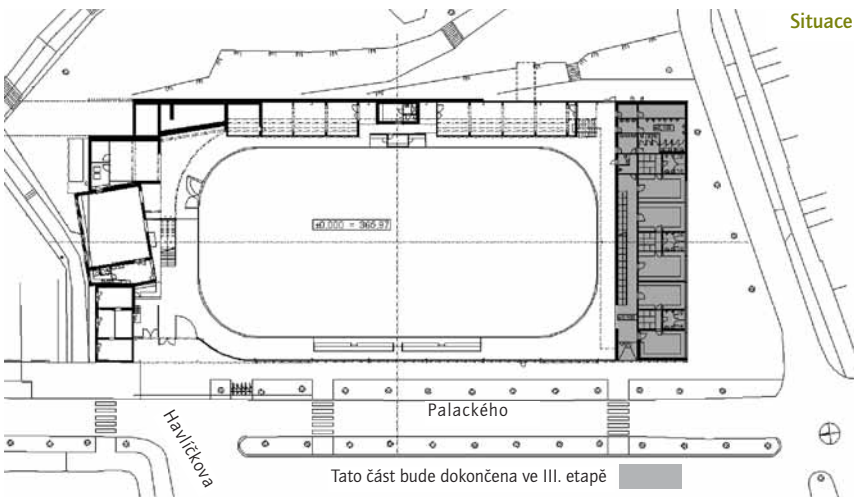
Foto: Ester Havlová

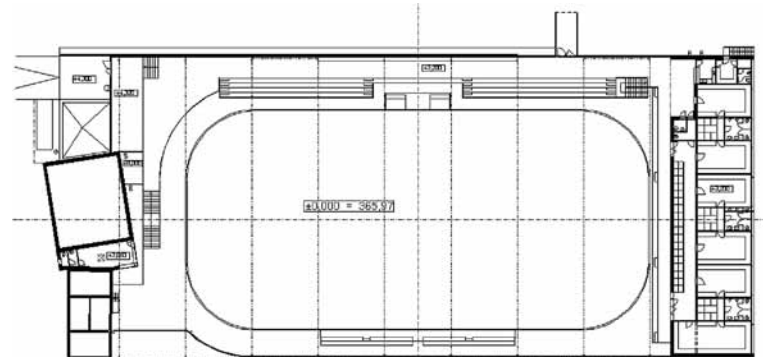
Pohled z objektu sokolovny na původní plochu, na jejímž místě vznikl zimní stadion. 70. léta. (Foto archiv autorů)

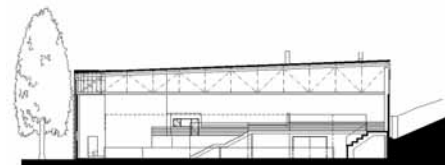
Hlavní vstup z Palackého ulice

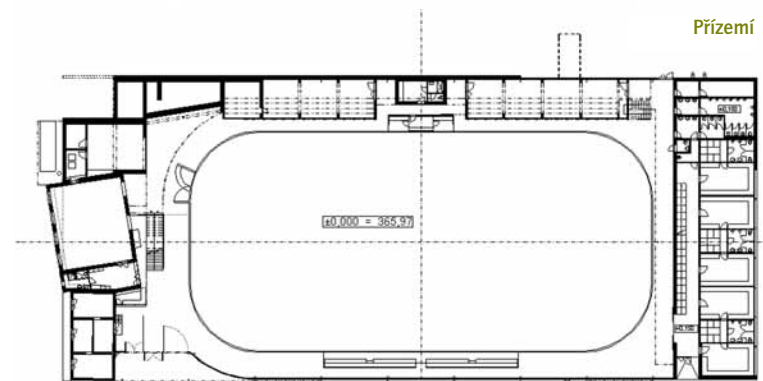
Pohled z jihu na přístavbu šaten - vizualizace. Tato část bude dokončena ve III. etapě. (Archiv autorů)

2. NP

Příčný řez

Přízemí

vznikly dvě varianty řešení zadání. Návrhy Tsunami a INS zůstaly u zastřešení ledové plochy v původní poloze pod úbočím svahu a šikmo natočené k ulici před stadionem. Tím v podstatě rezignovaly na jakýkoliv pozitivní zásah do urbanismu místa. Zbývající dva týmy přehodnotily výchozí stav a ledovou plochu včetně zastřešení otočily do polohy rovnoběžné s ulicí. Svým řešením výrazně posílily městotvornou funkci nového objemu zastřešeného zimního stadionu. Městské zastupitelstvo se po odevzdání studií rozhodlo pro návrh ateliéru Tsunami a zadalo mu 1. etapu realizace zimního stadionu – rekonstrukci ledové plochy. Ještě před rozpracováním projektu 1. etapy časopis Stavba 1/2002 opublikoval studii zimního stadionu od Chmelaře a Víta. To přispělo ke změně rozhodnutí města, které došlo k závěru, že nejjednodušší cesta architektonického návrhu nemusí být nutně cestou optimální. Zpracovatel projektu první fáze realizace (ateliér Tsunami) následně odstoupil od svého řešení a převzal myšlenku otočení ledové plochy. Tak byla i první etapa uskutečněna. Druhá etapa výstavby – zastřešení stadionu, která byla nyní dokončena, vycházela již z koncepce týmu Chmelař – Vít. Po dokončení realizace současné fáze zatím zůstaly provizorní šatny. Později budou odstraněny a nahrazeny novou stavební šatnovou sekcí. Také stávající trafostanice zbývá ještě nově opatřit pláštěm z trapézového plechu a sjednotit celý dům.

Možná by ještě stálo za zmínku porovnat oba soutěžní návrhy s podobnou koncepcí (Archteam a Chmelař-Vít) a prakticky totožným umístěním ledové plochy a objektu šaten. Náš návrh mi i z dnešního odstupu připadá oproti návrhu Chmelař-Vít realističtější a pravděpodobně by byl dotažen ve stejné podobě až do realizace. Dispoziční uspořádání stavby včetně umístění šaten hokejistů do dvou úrovní ve výši mezipodesty ledové plochy, s nástupy na hřiště po rampě mě i dnes připadá dispozičně vhodnější. Méně jsme ale pracovali s vazbami domu na okolní prostředí. Tým Chmelař-Vít využil lepší znalosti místa (oba autoři jsou hronovští rodáci) a oproti našemu návrhu přesunul hlavní vstup do stadionu z původního místa do polohy proti ulici vedoucí k objektu ve směru od železničního nádraží. Tato ulice je hlavní přístupovou cestou a vstup do stadionu je tak viditelný již z velké dálky.

Kontextuální urbanismus postaveného domu je jedním z výrazných prvků stavby. Kromě pozice vstupu jej lze vnímat například na detailu motivu zaoblené vstupní zdi, který se objevuje také na několika okolních, dříve postavených domech. Hlavní vstup byl navržen tak, aby byl prodloužením již zmíněné ulice od nádraží a vedl jakoby do nekonečna. Vytvoření uliční čáry hmotou zastřešení paralelně s alejí topolů podporuje směr průběžné příčné ulice. Na odvrácené straně stadionu potom nenásilně uvolňuje úbočí svahu pod hronovskou sokolovnou a nechá vyniknout reliéfu svahu terénu porostlého množstvím vzrostlých stromů. Svah přechází ve své jižní straně volně k zástavbě řadových rodinných domků. Objekt stadionu jej násilně nepřerušuje. Původní rodinné domky tak nebudou po dokončení výstavby stát proti velké hmotě zimního stadionu. V této fázi realizace mi právě východní strana realizovaného stadionu svým nasazením šikmo ke svahu a jednoduchým motivem betonové lávky připadá jako nejsilnější místo stavby. Možná je to tím, že průčelí je v podstatě již definitivní a výsledné dokončení stavby s realizací šaten již vyznění fasády podstatně neovlivní. Natočení stadionu rovnoběžně s ulicí pomohlo uvolnit jižní stranu stavebního pozemku s místem, kde byl dříve vstup na stadion. Nyní je strana ještě nedokončená, ale již je patrné, jak bude vypadat stadion po dokončení. Stadion bude z této strany působit v zástavbě města jako zakončující prvek uliční řady a také jako solitér, který nevytváří domovní blok. Prostředí tak v obtížném místě kontrastu velké hmoty zimního stadionu a drobné řadové obytné zástavby získá možnost se nadechnout a nebude odkázáno na život v mezích katastrálních hranic městské ulice uprostřed husté stavební zástavby, jak by tomu bylo v případě realizace některého z druhé skupiny soutěžních návrhů.

Architekturu stadionu navrhli architekti Chmelař a Vít jako symbolickou studenou ledovou kostku. Hranol pokryli kombinací horizontálních pásů z betonu, stříbrného trapézového plechu, drátoskla, šedých cembonitových desek a větracích lamel. Opravdu názorná ukázka, jak banální úloha zastřešení zimního stadionu nemusí působit nudně a jak je možné ji dovést do výsledku vtipné koláže s čitelnou výtvar-

Pohled z Palackého ulice na západní fasádu

Pohled z východu

Interiér haly

nou strukturou. Výtvarnou koncepci je možné si dlouho a se zájmem prohlížet a přitom uvažovat o významu jednotlivých vrstev. Jako by i fasády domu byly příběhem hřiště na lední hokej, ploch jeho hracích třetin a čar určujících a omezujících pravidla hokejového utkání. Fasády domu nejsou příliš plastické – pokud opomeneme předsazenou ocelovou konstrukci. Přesto stavba nepůsobí plochým dojmem.

Interiér stadionu měl být celý neutrálně černý a měl dát vyniknout místu akčního děje: ledové ploše hřiště. Scénáři autorů s tmavým interiérem a svítícím ledem opravdu rozumím. Dnešní výsledný stav s obkladem stěn z nenatřených přírodních desek OSB ovlivnily požadavky investora.

V architektuře domu se objevuje opravdu dost rafinovaně intelektuálních míst. Kromě již zmíněných (průhled ulice, zaoblený vstup, vyzvednutí významu ledové plochy) uvedu ještě další příklady. Střed domu je přesně uprostřed ledové plochy. Nápis zimní stadion na objektu je v průhledu čitelný jako pandán s nápisem sokolovna na dnes již historické stavbě sokolovny z období před druhou světovou válkou. Určité významy je možné hledat v odstínu jediných barev použitých v architektuře domu na vstupním průčelí: červené a modré. Autory inspirovaly svou barvou čáry značení ledové plochy. Skoro mám pocit, že intelektuálních míst je v architektuře domu až zbytečně moc a že některá z nich jsou při běžné obhlídce stavby málo srozumitelná. Když jsem si prohlížel tento dům, zvolená pravidla architektury domu z úst autorů pro mne nebyla příliš důležitá. Vnímám jsem je především jako koncepci, kterou si vymysleli pro tento dům a pro místo, které důvěrně znají a v kterém se často pohybují. Myšlenky přenesené autory do architektury mne utvrzovaly o jejich vlastní cestě za výsledným řešením.

Intelektuální konstrukci domu v určitém smyslu akceptuji. Rozumím skutečnosti, že energie vložená do konstrukce vztahů prostředí, barev a chladu materiálů pláště, odstínu ocelové konstrukce a návrhu interiéru se středem na „jevišti“ hrací plochy, dokáže dát stavbě náboj, který si mohu vykládat po svém jako zcela jinou výtvarnou strukturu, než jak původně autoři domu zamýšleli. Někdo jiný v jiném čase může vnímat stavbu s jejím pláštěm opět zcela jinak. Pro mne je důležitá pocitová neurčitost fasád domu, daná použitím různých materiálů. V jedné rovině jakoby podsunutý „významový“ výklad pláště, kdy se dá na průčelí přečíst například výška střešní konstrukce stadionu, a na druhé straně vystavění průčelí domu na symbolických významech a vztazích. Zdánlivě obyčejné..., ale s vnitřní hloubkou.

